

“Stati inu obstati”

Kaj imajo skupnega Trubar in milenijci?

500-letnice reformacije, tega pomembnega mejnika, smo se pilonovci spomnili s projektnim dnevom, ki smo ga naslovili kar »Stati inu obstati«. V petek, 17. novembra, so se na naši šoli odvijale delavnice: spoznavali smo pomembne osebnosti tistega časa, zgodovinska in geografska dejstva, odkrivali znanstvene metode, heliocentrični sistem, kalejdoskop, glasbeno ustvarjali ... Dan se je zaključil z dogodkom, kjer smo nekatere izdelke tudi predstavili: od pevskega nastopa, razstave likovnih izdelkov,

prikaza Trubarjevega Facebook profila do informativne oddaje – idej in domišljije res ni manjkalo.

V drugem delu prireditve so se nam s svojimi razmišljanji predstavili nagrajenci esejskega natečaja, Veronika Kojić, Jakob Remškar in Kaja Brezavšček. V eseju so razmišljali o vlogi milenijcev v današnjem svetu sprememb. Natečaj smo organizirali na pobudo doktorja Igorja Lukšiča in Natali Panič Nardin, študentke na Fakulteti za družbene vede, ter v okviru projekta Popestrimo šolo.

Projektni dan STATI INU OBSTATI

Srednja šola Veno Pilon
Ajdovščina
17. november 2017

“Totalitarnost neoliberalnega kapitalizma ni v čistkah ter nezmotljivosti vlade, ampak v samomorih, (ne)zaposlovanju in obsodbah na podlagi online računov družbenih omrežij, v dobrodelnosti do tistih, ki jih izkoriščamo, v drsenju političnega spektra v desno ter vzvišenem odnosu do radikalnih (levičarskih) gibanj. To pa nas pripelje do nekega komičnega, a nadvse nevarnega koncepta v naši družbi – radikalnosti v zmernosti. To je neustavljivo iskanje psevdo-konfucionistične modrosti, kjer se resnico vedno najde "nekje vmes", na sredini med dvema stranema, v kompromisu, ki se ne ozira na dejstva ter argumente, ampak samo išče pomiritev strasti ter ohranjanje uglednosti in odlašanja reševanja problemov.”

Jakob Remškar

Dijaki 4. letnikov odkrivali orodje za prepoznavanje “traparij”

Dijaki četrtrih letnikov Gimnazije Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina smo v dvotedenskem medpredmetnem projektnem delu poglobljali znanje angleškega jezika v povezavi z biologijo pod mentorstvom mag. Melite Lemut Bajec in profesorice biologije Sonje Marušič.

Ker živimo v svetu, polnem informacij, je pomembno, da znamo ločiti, katere so in katere niso resnične. V ta namen smo se najprej seznanili z orodjem za prepoznavanje »traparij« (Baloney detection kit).

V današnji materialistično naravnani družbi pogosto prihaja do zlorab informacij zaradi lastnih, ekonomskih in ideoloških interesov. Četrtošolci smo pod drobnogled vzeli cepljenje.

Znano je, da imamo na eni strani zagovornike cepljenja, na drugi pa ljudi, ki menijo, da je cepljenje škodljivo. S pomočjo znanstvenih

in neznanstvenih člankov ter videoposnetkov smo se seznanili s to tematiko in s pomočjo orodja kritično presodili, katere ponujene informacije so resnične in katere ne.

Najprej smo se spraševali o povezavi med cepljenjem in avtizmom, saj v zadnjih letih to vzbuja veliko strahu med nezaveščenimi posamezniki. Na podlagi mnogih znanstvenih raziskav smo ugotovili, da znanstvenih dokazov za to ni. Raziskave, izvedene v ZDA, Veliki Britaniji, na Finskem in v Kanadi, so potekale več let, zajemale veliko število otrok ter neizpodbitno dokazale, da cepljenje ne vpliva na razvoj in porast avtizma.

Mit, da sta avtizem in mentalna zaostalost otroka posledici cepljenja, so v javnosti zastopali tisti, ki so v tem videli priložnost za lastni dobiček. Nekdanji britanski enterolog Andrew Wakefield je

“Stati in obstati” je znani rek najpomembnejšega slovenskega reformatorja Primoža Trubarja iz njegove Pridige o veri, ki je sestavni del Katekizma iz leta 1550.

Govori o nečem, kar bo ostalo kljub nevzpodbudnim razmeram časa. Govorimo lahko o dovršenem izdelku, ideji, trdni osebnosti ali pa mogoče celo o narodu, ki ga povezuje močno domoljubje in skrb za skupni jezik.

Čeprav je geslo staro, je še kako aktualno. Živimo v dobi instant pripravkov, množične proizvodnje, neutemeljenih idej in hitro spreminjajočih se trendov. Stvaritve pridejo in grejo, njihova originalnost pa se meri glede na stopnjo šokantnosti in razvpitosti. Izvirnosti

skoraj ne moremo več zaslediti, saj večina ustvarjalcev le reciklira in združuje stare, neuspešne ideje v upanju, da bo fuzija uspešnejša.

Zagotovo nima smisla podpirati takšnih “novosti”, saj ne vodijo nikamor. Mislim, da se mora uporabnik v teh dneh kdaj pa kdaj ozreti tudi nazaj in mogoče videti ideje, organe, skupnosti in produkte, ki so preživeli test časa ter jim podariti svojo naklonjenost. Dolžnost vsakega ustvarjalca, pobudnika in buditelja pa vidim v spoštovanju načela trajnosti. Vse, kar ljudje znamo opisati, je minljivo, in kljub nepredstavljivemu trudu nismo zmožni ustvariti brezčasnosti. Lahko pa se trudimo in dosežemo daljši rok trajanja, ki

bo prinesel manj obremenjevanja s procesom nastajanja in več uživanja v rezultatu.

Dober primer je oblikovanje našega, slovenskega naroda na podlagi trdne narodne zavesti in skupnega jezika. Trubar je imel pomembno vlogo, saj je na podlagi mešanice ljubljanskega govora in dolenjščine ustvaril zasnutek slovenskega knjižnega jezika. Proces nastajanja lastne države, ki dogončno oblikuje narod, ni bil lahek. Ob 500. obletnici reformacije pa smo še vedno ponosni. Naša še vedno močna navdušenost nad slovenstvom je odličen pokazatelj, da je bila Trubarjeva ideja resnično brezčasna.

Julia Štrancar, 4. b

Kako si “stati inu obstati” razlagajo dijaki 4. letnikov?

Pomembno je, da se v življenju trudimo vstati in dvigniti na višjo raven. Za to je potrebno veliko truda, odrekovanja in moči. Še pomembneje pa je, da tam tudi obstanemo in naš predhodni trud nadgradimo. Tako lahko pomagamo tudi drugim in skupaj gradimo boljši svet.

Tudi v športu je pomemben uspeh, kot je na primer zmaga na tekmovanju, a veliko težje se je na vrhu tudi obdržati, ker si napaden z vseh strani. Zato moramo ceniti Trubarjevo delo, saj je postavil temelje našega naroda.

Jure Ličen, 4. a

“Stati inu obstati” so Trubarjeve besede, s katerimi poudarja pomen človekove duhovne pokončnosti in neomajnosti, ki sta pomembni za za zorenje slovenske kulturne in narodne samobitnosti. Mislim, da sta prav duhovna pokončnost in ljubezen do lastnega naroda ključni za ohranitev slovenskosti.

Maja Rejc, 4. a

“Stati inu obstati” razumem kot poziv h kljubovanju težkim razmeram. Slovenski narod je mnogo stoletij preživel pod tujo oblastjo in pritiskom ponemčevanja, a je vseeno preživel in ostal. Ko te skušajo izbrisati z obličja zemlje, je že sam obstoj znamenje kljubovanja in preživetje zmaga.

Adriana Ronkali, 4. a

“Sočloveka ne vrednotimo s kriteriji, ki so veljali v preteklosti, saj želimo nadgraditi moralno stališče in družben pogled na svet. Smo uporniki proti družbenim moralam in radi ukrivljamo pravila družbe ter jih spreminjamo na bolje.”

Veronika Kojić

Jakob Panič Nardin in Lea Pahor,
4. letnik

PILONOVCI V TUJINI

56 dijakov in 8 profesorjev na mobilnosti na Portugalskem, Madžarskem, v Avstriji in Italiji

V šolskem letu 2017/18 smo si v okviru izvajanja projekta Erasmus+ mobilnosti, imenovanega "Predšolska vzgoja v tujini - Dijaki na praksi in osebje na usposabljanju", postavili visoke cilje in jih v celoti uresničili. Za vas smo zbrali vtise učiteljev in dijakov, ki so se udeležili mobilnosti.

54 dijakinj in 2 dijaka iz 3. in 4. letnika izobraževalnega programa SSI - Predšolska vzgoja je v času med 21. oktobrom in 5. novembrom 2017 opravljalo delovno prakso v vrtcih v Bragi (Portugalska), v Budimpešti (Madžarska), na Dunaju (Avstrija) in v Milanu (Italija). Mobilnost dijakov smo nadgradili z enotedensko mobilnostjo skupine strokovnih delavcev, ki se je na dobro pripravljenem seminarju seznanila s problematiko portugalskega sistema predšolske vzgoje.

Dijaki so pridobili nepozabne izkušnje s spoznavanjem bogate naravne in kulturne dediščine evropskih mest, drugačnih kulturnih navad in običajev gostujočih narodov in drugačnih vzgojnih pristopov v vrtcih. Skupine trinajstih do petnajstih dijakov so bivale skupaj v hostlih. Z vsako skupino je bivala po ena učiteljica spremljevalka, ki je skrbela, da je skupina delovala sodelovalno in pozitivno. Dijaki so izkusili, kaj pomeni delati v tujini, sprejemati drugačnost, biti tolerant in hvaležen za to, kar mu je Evropska komisija z dotacijo za mobilnost omogočila. Kaj so izkusili, pa se bodo še bolj zavedali, ko bodo pridobljene učne izide delili s svojimi domačimi, sošolci, učitelji, mentorji v vrtcih in ostalimi.

Dvotedensko delo v vrtcih se dijakom prizna kot opravljena praksa v okviru obveznega opravljanja praktičnega usposabljanja z delom. Njihove predstavitve mobilnosti pri pouku angleškega jezika so ovrednotene, njihova življenjska izkušnja pa ostaja neprecenljiva.

Karmen Lemut,
koordinatorka mobilnosti

Dunaj

Dunaj. Mesto presežnikov. Glavo moraš precej nagniti, če želiš z očmi doseči strehe. Vele mesto, kjer ljudje z vseh koncev sveta živijo svoje sanje in hrepenenja. In mesto, kjer je naša štirinajstletna četica preživela šestnajst lepih erasmusovih dni.

Dekleta so na pot odšla vsaka s

svojimi pričakovanji in strahovi. Se bodo znašla v tako tako velikem mestu? Jih bodo na delovnem mestu lepo sprejeli? Bodo zelo pogrešala svoje domače?

Toda po prvem delovnem dnevu so dijakinje začutile, da jim naša šola daje zelo dobro podlago za delo z otroki. Lepo so se vključile v vrtce in spoznale njihov način dela. Popoldne in zvečer pa nam tudi ni bilo dolgčas, saj se na Dunaju vedno kaj dogaja. Kljub velikim razdaljam smo zaradi zelo dobro urejenega javnega prevoza "prekrižarile mesto podolgem in počez" in ga dodobra spoznale. Na poti nazaj so dekleta že načrtovala, kako bodo na izlet na Dunaj peljala svoje družine.

In moja izkušnja?

Lepo je delati z mladimi ljudmi, ki se ne bojijo izzivov in so za pridobitev novih izkušenj pripravljeni vložiti veliko dodatnega dela in truda.

Vida Červ, prof., spremljevalka na mobilnosti na Dunaju

Z dodeljenimi mentorji smo bile zadovoljne, z njimi smo se hitro ujele, čeprav smo se sprva bale, kako bo potekala komunikacija. Strah je hitro zbledel. Tudi komunikacija z otroki ni predstavljala ovir, saj je večina le-teh znala angleško. Pridobile smo veliko delovnih izkušenj in znanje, ki ga kot bodoče vzgojiteljice potrebujemo za delo v vrtcu.

Pomemben del te mobilnosti je bilo tudi sklepanje novih prijateljstev, ki so nastajala med opravljanjem prakse, ogledi mesta, skupnimi večeri, pa tudi med vožnjami s podzemno železnico. Čeprav tega nismo pričakovale, so se med nami spletile prijateljske vezi. Skupaj smo ustvarile nepozabne spomine. Vsak večer smo se s profesorico dobivale v mladinski sobi, kjer smo naredile kratko evalvacijo in se dogovorile o načrtih za naslednji dan. To nam ni predstavljalo problemov, saj smo iskale skupne rešitve in poskušale uresničiti čim več želja.

Zavedamo se, da bi bili stroški prakse previsoki za povprečno družino, zato smo hvaležne, da smo lahko bile del izkušnje, ki nam jo je omogočila Evropska komisija.

Hvaležne pa smo tudi šoli, ki je celoten projekt udejanjila, ter staršem, ki so nas podpirali pri tej odločitvi.

Dijakinje 3. d in 3. e

Erasmus+

Braga

V oktobru sem se v okviru Erasmus+ mobilnosti za šolske strokovne delavce udeležila enotedenskega usposabljanja v Bragi na Portugalskem. Program je namenjen zaposlenim v strokovnih in poklicnih šolah.

Namen obiska je bil spoznavanje portugalskega šolskega prostora s poudarkom na predšolskem obdobju. Kot zaposlena na srednješolskem programu Predšolska vzgoja me je zanimalo tako delovanje vrtcev ter strokovne smernice, ki jim pri delu z najmlajšimi sledijo, kot izobraževanje za poklic vzgojitelja. Dobro pripravljen program partnerske organizacije BragaMob mi je omogočil poglobljen vpogled v vzgojno delo in izobraževanje tako preko sistematičnih, v širši kontekst vpetih predavanj, kot tudi obiskov in ogledov praks v samih vrtcih ter na univerzi.

Zaradi specifik preteklega portugalskega političnega sistema se šolstvo v državi pospešeno razvija šele zadnjih 43 let, ko je postalo javno dostopno. Kljub velikemu začetnemu zaostanku v primerjavi z ostalimi razvitimi evropskim prostorom so s prizadevnostjo in dovezetnostjo za nove ideje uspeli hitro napredovati.

V času strokovnega izobraževanja in bivanja na Portugalskem je bilo mogoče občutiti njihovo osnovno podlago, na kateri gradijo svoje vzgojno in izobraževalno delo. Gre za prepričanje, da se posameznik uči v interakciji z drugimi v skupini. Na znanje gledajo kot na dobrino in vrednoto širše okolice, kulture, družbe in ne zgolj posameznika. Tako so v ospredju sodelovanje, timsko delo, deljenje, dostopnost spoznanj in znanj ter uspeh skupine. Zanimivo je, da v tej državi skoraj ni prisotnih nam poznanih oblik pedagogike (Waldorfska, Montessori ipd.), razvijajo pa lasten, tudi zunaj meja prepoznaven in uspešen sistem MEM (Movimento de Escola Moderna).

Poleg novih spoznanj znotraj šolskega prostora je bila posebna izkušnja sodelovanje z organizacijo gostiteljico, ki je neprestano skrbela in preverjala, kako potekata naše bivanje in izobraževanje. Pravo timsko delo, nabiranje povratnih informacij v skrb za kakovostno delo in pripravljenost za reševanje

morebitnih težav je tisto, kar zaposlenim pri BragaMob omogoča, da so pri svojem delu uspešni. Ob strani pa jim nedvomno stojijo tudi prijaznost, odprtost in srčnost Portugalcev, ki poskrbijo, da se že po prvih korakih v tej deželi počutiš kot doma.

Tina Vrčon, univ. dipl. soc. ped., svetovalna delavka

Otroci so se zelo navezali name, tako da sem se od njih po desetih dneh kar težko poslovila. Presenetil me je drugačen sistem v vrtcih. Otroci so imeli skupno jedilnico in skupen prostor za spanje. Zdi se mi, da so manj vzgojeni in da se vrtci bolj posvečajo varstvu otrok kot pa vzgoji. Na splošno pa sem se na praksi imela zelo lepo in se tudi veliko novega naučila ter pridobila nove izkušnje. Čeprav se z otroki nisem mogla pogovarjati, so me ti razumeli, saj sem uporabljala mimiko in različne izraze. Tudi otroci so hitro razumeli, da ne govorimo istega jezika in so mi pri različnih rutinskih dejavnostih (malica, higienske navade ...) pomagali tako, da so mi namignili, kaj moram storiti.

Tara Čuk, Braga

Budimpešta

"Viszlát, Budapest!" S temi besedami smo se z dijakinjami poslovile od 16 dni trajajoče mobilnosti v tujini, Erasmus+.

Hvaležna sem vodstvu šole in koordinatorki projekta mag. Karmen Lemut, da sta mi omogočili to nepozabno izkušnjo. Seveda ta izkušnja ne bi bila tako izpopolnjena brez petnajstih krasnih deklet, dijakinj 3. in 4. letnikov Predšolske

vzgoje.

Bistvo programa vsekakor ostaja doživetje prakse v tuji državi, širjenje obzorij in novih pogledov na vzgojo predšolskih otrok. Zanimivo je spoznati, da se navade lahko razlikujejo, a otroci po svetu ostajajo polni ljubezni in razigranosti. Velik del te izkušnje pa je doživljanje novih krajev in skritih kotičkov velikega mesta, okušanje tradicionalne kulinarike in druženje. Ogledale smo si arhitekturne bisere Budimpešte, se v večernih urah zapeljale na romantično vožnjo po Donavi, si okrepile mišice s hojo na panoramske razgledne točke, se sprostile v termalnem parku, se zvečer pogrele v znamenitih ruin barih, si privoščile kavo v mačjem baru, pa sladico kúrtöskalács in še bi lahko naštevale.

Največja uganka pa je ostal madžarski jezik, ki nam je povzročal kar nekaj preglavic. A brez skrbi! Imena glavnih postaj metroja smo poslovenile. Tako smo vsaj vedele, kje izstopiti v preveliki gneči. Skupno življenje si bomo zapomnile tudi po peki palačink, prepevanju ob ukulelah in druženju s prekmurskimi dečki.

Budimpešta je mesto, v katerega se bomo zagotovo vrnile, do takrat pa se nam bo narisal nasmešek na ustih vsakič, ko bomo pomislile na zabavne trenutke in otroke v vrtcih.

Urška Kompara, prof., spremljevalka na mobilnosti v Budimpešti

Mobilnost v Budimpešti je bila prečudovita izkušnja, ki bi jo takoj ponovila. Ponudila mi je razne priložnosti in spodbudila moje učenje angleščine, željo po potovanju, spoznavanju novih ljudi in kultur, moje spoznavanje in uporabo prometa v večjih mestih. Spodbudila je tudi mojo željo po delu v vrtcu.

Ko smo bili postavljeni pred dejstvo, da se moramo sami znajti v velikem mestu, smo gradili svojo samostojnost in bili posledično bolj pozorni na okolico in ljudi okoli nas. Videli smo drugačne razmere v velikem mestu (na primer brezdomci, na drugi strani pa bogataši).

Delo v vrtcu je bilo presenetljivo v vseh pogledih. Otroci so razumeli angleško in bili dobro vzgojeni, saj so poslušno in mirno storili vse, kar si jim naročil. Ob mojem odhodu so se razžalostili in me skupaj objeli. Nasploh je bila to čudovita izkušnja.

Tina Ardela, 3. d, Budimpešta

Milan

Imela sem priložnost videti, kako deluje sistem v enem izmed mnogih zasebnih italijanskih vrtcev v Milanu. Razlika med vrtci je hitro opazna. Slovenski javni vrtci so po večini samostojne stavbe, ki vsebujejo veliko manjših prostorov, v katerih se zadržujejo otroci, razdeljeni po starostnih skupinah. Vrtec, v katerem sem opravljala prakso, je majhen in se nahaja v pritličju stanovanjskega bloka, in sicer v ozki prometni ulici. Že ob vhodu vidiš, da je to samo en večji

prostor, ki je z omarami razdeljen na manjše igralnice.

Tudi skupine so manjše. Tako se italijanski otroci še bolj povežejo z vzgojiteljico. Med seboj imajo zelo dober odnos. Vzgojiteljica jih vsako jutro poljubi in objame vsakega posebej. V slovenskih vrtcih je tak odnos manj izrazit.

Kar pa mi je bilo najbolj všeč v italijanskem vrtcu, je to, da je vzgojiteljica pri vsakem obroku sedela skupaj z otroki, jedla isto hrano, istočasno. Otroci jo tako opazujejo in oponašajo. Z opazovanjem se veliko naučijo.

Maša Šavli, Milan

Partnerska organizacija v Milanu nas je lepo sprejela in nas prvi delovni dan popeljala do različnih vrtcev, v katerih smo delale v manjših skupinah. V vrtcih smo se spoznale z mentorico in ostalimi vzgojiteljicami. S sošolko Taro sva bili v vrtcu lepo sprejeti. Tako kot na praksi lansko leto sem tudi letos pridobila nekaj izkušenj z najmlajšimi. Naučila sem se predvsem menjavati pleničke. Naučila sem se tudi nekaj najpogostejših italijanskih besed, ki jih uporabljajo vzgojiteljice oziroma starejši otroci. Komuniciranje je bilo v začetku malce težavno, saj sama nisem bila prepričana v svoje sposobnosti, ampak se je to že v naslednjih dneh spremenilo. Z vzgojiteljicami sem se pogovarjala v angleščini, medtem ko sem pri sporazumevanju z otroki uporabljala kretnje.

Naja Mrak, Milan

Z Nizozemci na Soški fronti

V tednu od 22. do 29. oktobra smo dijaki 2. letnika Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina gostili svoje vrstnike z Nizozemske.

Tema letošnje izmenjave je bila prva svetovna vojna, saj letos obeležujemo 100. obletnico odprtja Soške fronte. Že prvi dan smo se odpravili v Cerje, nato pa obiskali Kobarid, Tolmin in Solkan ter se povzpeli na Sabotin. Eden izmed vodičev, ki nas je popeljal skozi zgodovino slovenskega naroda, je zastavil vprašanje o tem, ali se je vojna sploh kdaj končala. Menimo, da bi si moral ob tem vprašanju vsakdo vzeti čas in razmisliti o odgovoru. Zelo pomembno je poučiti mlajše generacije o napakah naših prednikov, da se te ne bi ponovile.

Teden je bil zelo naporen in vsak je želel svojemu partnerju pokazati čim večji del svoje domovine. Tako

so se nekateri odpravili do Postojne, kjer so si ogledali Predjamski grad in Postojnsko jamo, drugi pa so se odločili za slovenska obalna mesta, kot so Koper, Portorož ali Piran.

Znanje, ki smo ga pridobili skozi teden, smo na petkovem zaključnem večeru predstavili tudi svojim staršem, nato pa sta sledila pogostitev in skupno druženje.

Seveda pa se naši novi prijatelji niso mogli vrniti domov brez obiska naše prestolnice Ljubljane. Ta nam je v poznem sobotnem jutru razkrila čudovit razgled z gradu nad Ljubljano, sprehodili smo se tudi po starem mestnem jedru. Tako se je naše skupno druženje izteklo. V nedeljo dopoldan smo svoje nove prijatelje pospremili do šole, kjer jih je že čakal avtobus. Vsi skupaj smo se poslovili in jim zaželeli srečno pot.

Julia Krečič, Tara Pahor in Rebeka Hvala

Startup vikend v Postojni

V okviru podjetniškega krožka smo se dijaki 10. novembra 2017 odpravili na dvodnevni startup vikend v Postojno. Po uvodnem sprejemu smo predstavili svoje ideje v obliki kratkih pitchev. Z glasovanjem smo nato izbrali deset idej, ki smo jih razvijali naslednja dva dneva. Izglasovana je bila tudi ena naših idej, in sicer »Slaven za eno uro«. Šlo je za storitev, ki bi ljudem omogočala vse razkošnosti slavnega življenja za en dan.

Udeleženci smo bili razdeljeni v deset skupin in vsaka je razvijala svojo podjetniško idejo. Dodelili so nam tudi mentorje, ki so nam pomagali s koristnimi nasveti. Med delom smo imeli tudi predavanja o tem, kako po postopku »have to do, doing, done« najlažje in najhitreje uresničiti cilje, o tem, kaj mora vsebovati predstavitev ideje in kako na kratek, jedrnat in zanimiv način idejo sploh predstaviti.

Konec vikenda so bile na vrsti predstavitve tega, kar smo ustvarili v preteklih dveh dneh. Nekatere skupine so postavile spletne strani, druge izvedle ankete, da bi dokazale, da problem, ki ga želijo

rešiti, res obstaja, nekatere so nekaj svojih izdelkov celo prodale in si pridobile sponzorje ... Žirija, ki so jo sestavljali zelo dobri podjetniki, je podelila pet nagrad: za najbolj družbenokoristno idejo, za najizvedljivejšo idejo, za najboljšo idejo, za najboljši produkt in za najboljši pitch. Slednjo nagrado je dobila skupina, v kateri je pitchala dijakinja naše šole. Predstavila je idejo »uber za čistilke« in zasnovala podjetje »InstaClean«. Če imaš doma na primer zabavo in se ti ne da pospraviti nereda, pokličeš čistilko, ki hitro pride k tebi na dom in vse brezhibno pospravi.

Ta vikend mi je bil zelo všeč, saj česa takega še nisem doživela. Naučila sem se razviti idejo, priti od nekega problema do inovativne rešitve. Mislim, da mi bo to znanje v prihodnosti prišlo zelo prav, z vikenda pa sem odnesla tudi mnogo lepih in zabavnih spominov.

Tanaja Odar, 1. b

Sporočilo ravnatelja Kako na naši šoli spodbujamo zdrav življenjski slog?

Zdravje je najpomembnejša vrednota. Človek v hitrem ritmu življenju na to pogosto pozablja, zato je še toliko bolj pomembno, da se zavedanje o pomenu zdravja vnaša sistematično tudi v šolski sistem. Imenoval sem skupino za promocijo zdravja, ki je resno in strokovno začela z aktivnostmi.

Za zdravje lahko poskrbimo predvsem na dva načina: s športno vadbo za ohranjanje fizične kondicije in z zdravo prehrano. Na šoli vsebine, vezane na zdravje, ne prenašamo le na dijake

znotraj izbirnih vsebin, ampak spodbujamo tudi izobraževanja, vezana na omenjeno tematiko med zaposlenimi, ter organiziramo konkretne športne vadb (pohodi, kolesarjenje, odbojka, plavanje, vadba body flex) ter vaje za razgibavanje telesa z namenom preprečevanja težav, povezanih z opravljanjem dela.

Skupaj z Občino Ajdovščina smo pripravili analizo prehrane v šoli in zmožnosti lokalnih kmetov glede oskrbe naše kuhinje. Temu primerno smo prilagodili tudi javni

razpis za prehrano. Z razdelitvijo v smiselne sklope in z izkoriščanjem zakonske možnosti glede deleža nabave izven javnega naročila zagotavljamo nabavo v kratkih verigah. To pomeni, da so naši dijaki in otroci osnovnih šol v mestu ter zaposleni deležni več sezonske in doma pridelane hrane.

Za oboje sta potrebna čas in denar. Prepričan sem, da je izbrana pot podpora in promociji zdravja prava in bomo v tej smeri delali še naprej.

Ravnatelj Andrej Rutar, prof.

Domače dobrote vsakodnevno na krožnikih pilonovcev

Naša šola se je kot prva odzvala na pobudo Občine Ajdovščina k sodelovanju pri povezovanju z lokalnimi proizvajalci hrane v okviru akcije Kilometer 0. Ravnatelj je imel za te spremembe velik posluš. Temu primerno smo prilagodili sklope v javnem razpisu, sodelovali pri analizi stanja glede porabe hrane in zmožnosti oskrbe iz lokalnega

okolja. Naleteli smo na nekatere omejitve, ena od njih je sezona sadja in zelenjave, ki sega tudi v šolske počitnice. Vseeno pa beležimo velike premike na tem področju, saj nabavljamo več lokalno pridelane zelenjave in sadja, o čemer priča velik nabor manjših ponudnikov za spodaj našete artikle. Tako v sezoni nabavljamo češnje, marelice, celo

lubenice, kivi, kaki, radič, solato, krompir, paradižnik, muškatne buče, čebulo, med, domača kokošja jajca iz hlevske reje in mlečne izdelke, kot so sir, skuta, sadni jogurti.

Katja Semolič, odgovorna za javna naročila in sodelovanje v akciji Kilometer 0

Tradicionalni slovenski zajtrk tudi letos na naši šoli

Zajtrk je najbolj pomemben obrok dneva, Slovenija pa majhna dežela, v kateri kmetijska obrt odlično uspeva. Z namenom, da združimo ti dve področji, da pokažemo, kako pomembno je uživanje zdrave, doma pridelane hrane, je vlada RS oktobra 2012 sprejela sklep o razglasitvi dneva slovenske hrane, ki ga obeležujemo vsako leto tretji petek v novembru. Na ta dan imamo učenci, dijaki, študentje, pa tudi vsi ostali možnost, da zajtrkujemo

lokalno pridelano hrano. Vse od domačega medu, salam, masla, sira, pa vse do jogurtov in skut.

Tudi na naši šoli so kuharice poskrbele, da smo lahko ta dan dijaki in vsi zaposleni začeli zdravo. Po mnenju le-teh je tradicionalni slovenski zajtrk zelo dobrodošel, saj se ljudje sploh ne zavedamo, kaj vse vnašamo v svoje telo z raznimi kupljenimi izdelki. Poleg tega, da (vsaj ta dan) poskrbimo za vnos zdrave hrane v naše telo, izkažemo

tudi veliko podporo lokalnim kmetijam, ki se jim v največji meri zahvaljujemo za omogočen zdrav začetek dneva.

Vesna Marinac, 4. d

